

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 901/2019
07.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Владимира Милановића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица Свилајнац К 7566/10 од 24.04.2017. године и Основног суда у Деспотовцу Кв.50/17 од 29.05.2017. године, у седници већа одржаној дана 07.11.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Владимира Милановића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица Свилајнац К 7566/10 од 24.04.2017. године и Основног суда у Деспотовцу Кв.50/17 од 29.05.2017. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица Свилајнац К 7566/10 од 24.04.2017. године, одбачен је захтев пуномоћника - браниоца приватне тужиле - окривљене АА, адвоката Владимира Милановића и браниоца - пуномоћника окривљених - првотужила ББ и ВВ, адвоката Радише Стевановића за накнаду трошкова кривичног поступка, као недозвољен.

Решењем Основног суда у Деспотовцу Кв.50/17 од 29.05.2017. године, одбијене су жалбе пуномоћника – браниоца приватне тужиле-окривљене АА, адвоката Владимира Милановића од 22.05.2017. године и браниоца-пуномоћника окривљених-првотужила ББ и ВВ, адвоката Радише Стевановића од 19.05.2017. године, као неоснован.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљене АА, адвокат Владимир Милановић поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 261. став 2. тачка 7) и члана 265. став 1. и 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијана решења и предмет врати Основном суду у Деспотовцу на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА, Републичком јавном тужиоцу, кога није обавестио о седници већа, као ни браниоца окривљеног налазећи да њихово

присуство не би било од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац у захтеву за заштиту законитости износи да је у односу на окривљену АА донета правноснажна ослобађајућа пресуда, те да сагласно одредби члана 265. ЗКП истој припадају трошкови кривичног поступка на име нужних издатака и награде њеног браниоца, које су дужне да јој надокнаде приватне првотужиље ББ и ВВ. Напред наведене наводе Врховни касациони суд оцењује као неосноване, а ово из следећих разлога:

Из списка предмета произлази да су пресудом Основног суда у Јагодини 1К 7566/10 од 21.03.2012. године, окривљене ББ, ВВ и АА, ослобођене од оптужбе на основу члана 355. тачка 2) ЗКП, а да је истом пресудом одлучујући о трошковима кривичног поступка првостепени суд одлучио да свака странка сноси своје трошкове. Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 5441/12 од 30.11.2012. године, поводом жалбе приватне тужиље истовремено и окривљене АА, а по службеној дужности преиначена је пресуда Основног суда у Јагодини 1К 7566/10 од 21.03.2012. године, у односу на окривљене ББ и ВВ, тако што је према окривљеној ББ и окривљеној ВВ у смислу члана 354. став 1. тачка 3) ЗКП одбијена оптужба због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Имајући у виду напред наведено, по ставу Врховног касационог суда првостепеном пресудом Основног суда у Јагодини 1К 7566/10 од 21.03.2012. године одлучено је о трошковима кривичног поступка на тај начин што је одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка, а која одлука је пресудом Апелационог суда у Крагујевцу сходно члану 354. став 1. тачка 3) ЗКП преиначена само у односу на окривљену ББ и окривљену ВВ, тако што је према истима одбијена оптужба. Сходно изнетом, одлука о трошковима кривичног поступка је донета у оквиру пресуде која је постала правноснажна даном доношења другостепене пресуде (пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 5441/12 од 30.11.2012. године).

Имајући у виду наведено, побијана решења нижестепених судова нису донета уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, због чега је и захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Владимира Милановића неоснован.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар – саветник
Ирина Ристић,с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић